

การจัดการความรู้ :
การวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

ปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการวิชาการ
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

คำนำ

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ ได้ดำเนินการด้านการจัดการความรู้ตามแผนของมหาวิทยาลัย โดยริเริ่มในปีการศึกษา 2560 นี้เป็นปีแรก โดยได้ดำเนินการจัดการความรู้ในสองประเด็น ได้แก่ ประเด็นการวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน และประเด็นเทคนิคการจัดทำเอกสารประกอบการสอนของคณะนิเทศศาสตร์ โดยคณะได้รับความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ และคณาจารย์ที่เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการความรู้ ซึ่งได้นำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์

อนึ่ง คณะกรรมการวิชาการ ในฐานะที่ได้ดำเนินการด้านการจัดการความรู้ของคณะนิเทศศาสตร์ ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ของคณะมา ณ ที่นี้ด้วย

คณะกรรมการวิชาการ
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

สารบัญ

หน้า

แผนการจัดการความรู้เรื่อง การวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน.....	1
KM เรื่อง การวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน.....	6
สรุปองค์ความรู้.....	10
การนำไปใช้ประโยชน์.....	12

KM เรื่องการวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

ประเด็นการเลือกและที่มาของหัวข้องานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

อ. นฤมล วันทนีย์

ในงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชนที่ได้เคยทำขึ้นแรกนั้น เลือกไปทำวิจัยที่โรงเรียน เพราะมองว่าเยาวชนก็ถือเป็นชุมชน และเลือกทำวิจัยในชุมชนที่มีปัญหา และเดินทางไปสะดวก การทำวิจัยเกี่ยวกับชุมชนนั้น เราสามารถมองชุมชนทั้งในเชิงกายภาพและเชิงประเด็น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับชุมชนขึ้นต่อมา ได้ทำวิจัยที่ชุมชนหนองป่าครั่ง โดยทำสื่อสำหรับการขายสินค้า OTOP ซึ่งการวิจัยที่ชุมชนหนองป่าครั่งนั้น จุดเริ่มต้นมาจากการที่ได้เคยให้บริการวิชาการกับชุมชนหนองป่าครั่งมาก่อน ทำให้มีสายสัมพันธ์กัน

อ. ศรีธรรม โจรานสุพจน์

จุดเริ่มต้นของงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชนมาจากความสนใจ โดยมีความสนใจในปัญหาเกี่ยวกับป่า ความยากจนของชุมชน โดยมีมุมมองความคิดเริ่มต้นว่า นิเทศศาสตร์จะสามารถฟื้นฟูความยากจนของชุมชนได้อย่างไร นิเทศศาสตร์จะเข้าไปสัมพันธ์กับชุมชนได้ในมิติใดบ้าง โดยพื้นฐานมองว่า นิเทศศาสตร์ควรรับใช้ชุมชน ไม่ใช่รับใช้แต่ด้านธุรกิจ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ไม่ค่อยมีคนสนใจเรื่องของชุมชนสักเท่าไร โดยเฉพาะถ้ามองในแง่สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการวิจัยแล้ว ไม่ค่อยมีความสนใจใส่ใจในเรื่องชุมชน แต่ถ้าไปพิจารณาดูงานวิจัยของนักวิจัยเป็นคนๆ ไป จะพบว่ามีคนทำวิจัยเกี่ยวกับชุมชนเป็นจำนวนมาก

ผศ. จิรภัทร กิตติวรากุล

มีความสนใจในประเด็นเกี่ยวกับชุมชนตั้งแต่ตอนที่ทำวิทยานิพนธ์ปริญญาโท โดยตอนนั้นทำวิจัยเกี่ยวกับคนที่เคยติดยาเสพติด คนเหล่านั้นถึงแม้จะเลิกเสพยาแล้ว แต่สังคมกลับไม่มีพื้นที่ให้พวกเขา พวกเขาไม่มีงานทำ ไม่ได้รับโอกาสในสังคม ในงานวิทยานิพนธ์จึงเปิดโอกาสให้คนเหล่านั้นได้พูด ซึ่งหลักการก็คือ

Voice of the voiceless

ต่อมาได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นคนพิการ อยากให้คนในสังคมมองว่า คนพิการควรมีสติเหมือนคนปกติ สังคมไม่ควรไปคิดแทนพวกเขา เช่นในเวลานั้นมีคนเสนอให้ทำหมันผู้หญิงที่พิการ เพราะมองว่า คนเหล่านั้นถ้ามีลูก ก็ไม่สามารถที่จะเลี้ยงดูลูกของตนเองได้ ซึ่งไม่ถูกต้อง เราควรให้คนพิการเป็นคนตัดสินใจด้วยตนเองว่าเขาจะมีลูกหรือไม่มี

หลังจากนั้นได้จัดทำละครเยาวชน เพราะมองว่า ปัญหาเยาวชนมีหลายอย่าง และควรได้รับการแก้ไข รวมถึงได้ทำวิทยุชุมชนที่ จ. น่าน โดยให้ชาวบ้านใน 6 ชุมชนได้พูดในประเด็นที่พวกเขาอยากพูด ซึ่งก็เป็นหลักการ Voice of the voiceless เช่นเดียวกัน เพราะการสื่อสารอยู่ในทุกอณูชีวิตของคนเรา

ผศ. ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร

การวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชนนั้น ควรเริ่มที่การศึกษาในสิ่งที่เราชอบ สนใจ หรืออาจทำวิจัยในชุมชนที่เราเคยผูกพันใกล้ชิดมาก่อน โดยส่วนตัวแล้วมีความสนใจในชุมชนคนชั้นกลาง

ลักษณะของงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

อ. ศรีธรรม์ โรจนสุพจน์

สำหรับงานวิจัยเพื่อชุมชนที่ได้ทำนั้น เป็นชุดโครงการสื่อพื้นบ้าน ซึ่งเป็นสื่อขนาดเล็ก โดยเข้าไปทำวิจัยที่บ้านห้วยแก้ว ซึ่งมีป่าชุมชน ไปแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยใช้การสื่อสาร โดยเป็นโจทย์งานวิจัยของ สกว.

ผศ. จิรภัทร กิตติวรากุล

งานวิจัยวิทยุชุมชน จ. น่าน ที่เคยทำ ก็เป็นงานวิจัยของ สกว. เช่นเดียวกัน เน้นเรื่องการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม และสื่อมวลชนท้องถิ่น โดยมีชาวบ้านในชุมชนมาร่วมเป็นนักวิจัย อาจพูดได้ว่า ในการทำวิจัยเกี่ยวกับชุมชนนั้น กรอบหัวข้อในการวิจัยหลักๆ มาจากแหล่งทุนเป็นตัวกำหนด และยังมีมาจากชุมชนเอง รวมถึงได้ข้อมูลมาจากการอ่านข่าวด้วย

อ. นฤมล วันทนีย์

งานวิจัยที่ชุมชนหนองป่าครั่ง มีคนในชุมชนมาร่วมเป็นนักวิจัย และยังมีข้าราชการมาร่วมเป็นนักวิจัยอีกด้วย

อุปสรรคของการทำงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

ผศ. ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร

มองว่า อุปสรรคอย่างแรกเลยคือ การหาชุมชนที่มีปัญหาเพื่อที่จะทำวิจัยในชุมชนนั้น และการที่จะให้ชาวบ้านพูดก็เป็นเรื่องที่ยากด้วยเช่นกัน

ในตอนที่ตนเองทำวิจัยชุมชนนั้น ได้เข้าไปติดต่อกับโรงเรียน และปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ครูไม่อำนวยความสะดวกให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่อยู่ในระบบราชการ

อ. ศรีธรรม์ โรจนสุพจน์

สำหรับในกรณีของตนเองนั้น งานวิจัยที่บ้านห้วยแก้ว ปัญหาจากการที่ชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ อบต. มีความขัดแย้งกัน สถานการณ์ค่อนข้างอึดอัด ด้วยเหตุที่เราเข้าไปอยู่ตรงกลางความขัดแย้ง ในตอนนั้น ได้ให้เด็กและเยาวชนในชุมชนผลิตสไลด์ วิดีโอ ซึ่งเป็นสื่อใหม่ของชาวบ้าน ณ เวลานั้น โดยเยาวชนที่ผลิตสื่อต้องเข้า

ไปพูดคุยกับคนในชุมชน ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนในชุมชน จึงถือได้ว่า สื่อและเยาวชนทำหน้าที่เป็น
กาวใจให้กับชุมชน ทำให้คนในชุมชนได้มาจัดการป่า รักษา และรักษาป่าร่วมกัน

งานวิจัยชุมชนของตนเองที่เริ่มกับเยาวชน เพราะเยาวชนพูดคุยด้วยได้ง่าย ไม่ค่อยมีปัญหา และที่
สำคัญไม่กลัวเทคโนโลยีสมัยใหม่ เราให้เยาวชนเป็น **Spokeperson**

อ. นฤมล วันतीय

ตอนที่ทำวิจัยชุมชน ก็ใช้หลักการเดียวกันกับ อ. ศรีธรรม คือ ได้จัดอบรมให้กับเยาวชนในการผลิตสื่อ
ในโครงการนักข่าวเยาวชนของไทยพีบีเอส เพื่อเป้าหมายให้เยาวชนได้เกิดความสำนึกรักในชุมชนของตนเอง

ผศ. จิรภัทร กิตติวารากุล

ตอนที่ทำละครเกี่ยวกับการตกเขียว ก็ให้เด็กได้เป็นผู้แสดง ทำให้เด็กได้รู้ถึงปัญหา

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยลงพื้นที่ในชุมชน

อ. ศรีธรรม โจรนสุพจน์

การทำวิจัยกับชาวบ้านเป็นลักษณะของผลประโยชน์ต่างตอบแทน คือถ้าทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ชาวบ้าน
ได้ และผู้วิจัยก็ได้ ก็จะทำให้การทำวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่น

ในการทำวิจัยเรื่อง เกษตรอินทรีย์ ตนเองใช้เวลา 6 เดือน ในการสร้างความคุ้นเคยกับชาวบ้าน ทำให้
คนในชุมชนยอมรับ เมื่อชุมชนไว้วางใจเรา ก็จะยอมพูดคุยให้ข้อมูลได้ง่าย โดยช่วงนั้นตนเองลงชุมชนทุกสัปดาห์

การวิจัยชุมชนด้านนิเทศศาสตร์ คือ การนำเอาศาสตร์ด้านการสื่อสารไปบูรณาการกับสื่ออื่นๆ การ
สื่อสารเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกศาสตร์ อยู่ที่ว่าจะนำไปเกี่ยวข้องกับประเด็นไหน อย่างไร

ผศ. ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร

ต้องทำให้ชาวบ้านเห็นว่า ชาวบ้านสามารถไว้วางใจผู้วิจัยได้ และชาวบ้านก็ได้รับประโยชน์จากงานวิจัย
นั้น ก็จะไม่มีปัญหา

ผศ. จิรภัทร กิตติวารากุล

หลายครั้งที่ใช้วิธีเดินพูดคุยกับชาวบ้าน ก็ทำให้ได้ข้อมูลเหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องจัดการประชุมเสมอ
ไป สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการพูดคุยกับชาวบ้านก็คือ บุคลิกของเรา การพูดคุยกับชาวบ้านต้องใช้ภาษาที่
ชาวบ้านรู้เรื่อง ในงานวิจัยชุมชนชิ้นหนึ่ง ตนเองได้เคยสร้างความคุ้นเคยกับชาวบ้านด้วยการร่วมรำกับชาวบ้าน

สิ่งที่อยากแนะนำอีกประเด็นหนึ่งในการทำวิจัยชุมชน คือ การถอดบทเรียน ตนเองได้ถอดบทเรียนทุก
ครั้งที่ลงชุมชน ทำให้ชาวบ้านรู้สึกได้ว่า พวกเขาได้รับประโยชน์

อ. นฤมล วันทนี

ตอนที่ทำวิจัยกับชุมชนหนองป่าครั่ง ได้ติดต่อผ่านทาง อบต. หนองป่าครั่ง ในตอนแรกๆ ชาวบ้านมา ก็น้อย ไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ต่อมา มีบริษัทเลิศวสิน โดยตัวแทนคือ คุณวรรณณา ได้เข้าไปช่วยเหลือชาวบ้าน ทำให้ชาวบ้านรัก เชื่อ ตนเองก็เลยเข้าไปพูดคุยกับคุณวรรณณา เมื่อคุณวรรณณาให้ความช่วยเหลือ ทำให้เข้า ชุมชนได้ง่ายขึ้น ชาวบ้านได้รับรู้ว่า เรามาช่วยพวกเขาจริงๆ ไม่ได้มาเพื่อเอาประโยชน์ ด้วยเหตุนี้ ทำให้ตนต้อง มีการปรับเปลี่ยนการวิจัยจากแผนที่วางไว้ตั้งแต่ต้น

ในการพูดคุยกับชาวบ้าน ควรมียิ้ม และพูดคุยอย่างอ่อนน้อม โดยตนเองเคยได้มีโอกาสเป็นหนึ่งใน ทีมวิจัยของโครงการหลวง ซึ่งตอนนั้นใช้วิธีสร้างความคุ้นเคยกับชาวบ้านด้วยการทานอาหารร่วมกัน

สิ่งที่ได้รับจากการทำวิจัยชุมชน

อ. นฤมล วันทนี

ได้สอนชาวบ้านให้ผลิตสื่อออกมาได้

อ. ศรีธรรม ไรจนสุพจน์

สิ่งที่ตนเองได้รับจากการลงชุมชน คือ เกิดความเข้าใจในชุมชน ได้เข้าใจถึงความต้องการ ของชาวบ้าน โดยเราต้องเอาชุมชนเป็นตัวตั้ง ต้องเชื่อว่าชุมชนมีศักยภาพในการที่จะแก้ปัญหา

ผศ. จิรภัทร กิตติวรากุล

ได้เรียนรู้ถึงความหลากหลายในชุมชน ในการทำวิจัย นักวิจัยต้องลงชุมชนเพื่อพบกับ ชาวบ้านให้ครบทุกกลุ่ม ให้ชาวบ้านทุกกลุ่มได้พูดถึงปัญหาของตน นักวิจัยต้องไม่ลืมน่า มันมี ข้อมูลอีกด้านเสมอ ให้โอกาสคนที่ไม่พูดได้พูด ก็จะสร้างประชาธิปไตยได้ดีกว่าการมีคนพูดเพียงแค ่กลุ่มเดียว

ผศ. ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร

การสื่อสารเป็นเครื่องมือที่ทำให้เราสามารถจัดการกับปัญหา จัดการกับเรื่องต่างๆ ได้ สำเร็จ

สรุปองค์ความรู้ที่ซ่อนเร้น แสดงให้เป็นองค์ความรู้ที่เด่นชัด

สรุปองค์ความรู้ที่ซ่อนเร้นในตัวบุคคลทั้ง 4 ท่าน แสดงให้เป็นองค์ความรู้ที่เด่นชัด โดยครอบคลุมประเด็นความรู้ที่กำหนด ดังนี้

1. ประเด็นการเลือกและที่มาของหัวข้อวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

จุดเริ่มต้นในการเลือกหัวข้อประเด็นการวิจัยมาจากความชอบ หรือความสนใจในประเด็นนั้นๆ หรืออาจเป็นหัวข้อที่ได้มาจากชุมชนที่รู้จักคุ้นเคย มีความผูกพันใกล้ชิดกันมาก่อน และสามารถเดินทางไปมายังชุมชนนั้นๆ ได้สะดวก ง่ายไร้กีดกัน ชุมชนที่เราเลือกที่จะลงพื้นที่เพื่อทำวิจัยนั้น ต้องเป็นชุมชนที่ ณ ขณะเวลานั้นกำลังประสบปัญหาภายในชุมชน และในการทำวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชนนั้น โดยพื้นฐานผู้ทำวิจัยจะต้องมีหลักคิดว่า นิเทศศาสตร์ควรมีหน้าที่รับใช้ชุมชน และการทำวิจัยก็เพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชนนั้น

2. ลักษณะของงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

งานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน อาจได้รับทุนมาจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) โดยที่ต้องมีชาวบ้านภายในชุมชนมาร่วมเป็นผู้วิจัย หรือในบางกรณีก็อาจมีข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับชุมชนนั้นๆ มาร่วมเป็นผู้วิจัยด้วยเช่นกัน

3. อุปสรรคของการทำงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน

อุปสรรคที่พบคือ การค้นหาชุมชนที่กำลังมีปัญหาสำหรับเป็นพื้นที่ในการทำวิจัย และเมื่อลงมือทำวิจัยแล้ว ปัญหาที่พบคือ ชาวบ้านในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้ข้อมูลกับผู้วิจัย หรือข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ รวมไปถึงการที่ชาวบ้านภายในชุมชน หรือชาวบ้านกับหน่วยงานราชการมีความขัดแย้งกันเอง ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเข้าไปในฐานะคนกลางประสบปัญหา เนื่องจากทั้งชาวบ้านและหน่วยงานราชการเกิดความไม่ไว้วางใจในตัวผู้วิจัย

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยลงพื้นที่ในชุมชน

การทำวิจัยลงพื้นที่ชุมชนนั้น สิ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้งานวิจัยบรรลุผล และการดำเนินการเป็นไปอย่างราบรื่น คือ การทำให้ชาวบ้านเกิดความรู้สึกไว้วางใจในตัวของผู้วิจัย ซึ่งต้องอาศัยการลงพื้นที่ชุมชนบ่อยๆ สร้างความคุ้นเคยกับชาวบ้าน โดยอาจจะใช้วิธีพูดคุยสร้างความสนิทสนม ทานอาหาร หรือร่วมทำกิจกรรมอื่นๆ กับชาวบ้านในชุมชน และทำให้ชาวบ้านได้เห็นว่า การทำวิจัยนั้น ชาวบ้านได้รับประโยชน์ ผู้วิจัยมีความจริงใจที่จะช่วยเหลือชาวบ้านอย่างแท้จริง

5. สิ่งที่ได้รับจากการทำวิจัยชุมชน

ผู้วิจัยเกิดความเข้าใจในชุมชนที่ตนได้ลงพื้นที่ เกิดความเข้าใจถึงความต้องการของชาวบ้าน ได้เรียนรู้ถึงความหลากหลายในชุมชน และท้ายที่สุดผู้วิจัยก็สามารถช่วยเหลือชาวบ้านในการแก้ปัญหาได้ โดยอาศัยความรู้ด้านนิเทศศาสตร์ ใช้การสื่อสาร และสื่อช่วยในการแก้ปัญหา

การนำไปใช้ประโยชน์

อาจารย์ภายในคณะนิเทศศาสตร์ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร ได้นำเอาความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ในประเด็นการวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน ไปใช้ประโยชน์ โดยนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในบทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย ของงานวิจัยเรื่อง “การสื่อสารเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการต่อต้านการทุจริตของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2560

แผนการจัดการความรู้

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	การบ่งชี้ความรู้ -สำรวจความต้องการในการจัดการความรู้ของบุคลากร	ส.ค. 60	คณาจารย์ในคณะฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด	คณาจารย์ส่วนใหญ่ของคณะฯ มีความเห็นในประเด็นความรู้มากเป็นอันดับ 1 และ 2	-	คณะกรรมการวิชาการ	คณาจารย์ในคณะฯ มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ -ประสานงานและเชิญคณาจารย์ผู้มีความรู้/ประสบการณ์ในเรื่องการวิจัยที่เน้นชุมชนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ -ดึงความรู้จากผู้มีความรู้/ประสบการณ์ในด้านการทำวิจัยที่เน้นชุมชน	ก.ย. 60- ก.พ. 60	-พบคณาจารย์ผู้มีความรู้/ ประสบการณ์ในเรื่องการวิจัยที่เน้นชุมชน -จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ได้องค์ความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนด	-มีผู้มีความรู้/ ประสบการณ์ในเรื่องการวิจัยที่เน้นชุมชนอย่างน้อย 3 คน -ได้องค์ความรู้ครบถ้วนตามประเด็นความรู้ที่กำหนด	-	คณะกรรมการวิชาการ	-มีผู้เชี่ยวชาญด้านการทำวิจัยที่เน้นชุมชนจำนวน 4ท่าน ได้แก่ 1. ผศ. ดร. สุธิดา พัฒนศรีวิเชียร 2. ผศ. จิรภัทร กิตติวรากล 3. อ. ศรีธรรมโรจนสุพจน์ 4. อ. นฤมล วันทนีย์ -ได้องค์ความรู้ครอบคลุมประเด็น

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
							<p>ความรู้ที่กำหนด คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประเด็นการเลือกและที่มาของหัวข้อการวิจัยชุมชน 2. ลักษณะของงานวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน 3. อุปสรรคของการทำวิจัยด้านนิเทศศาสตร์เพื่อชุมชน 4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยลงพื้นที่ในชุมชน 5. สิ่งที่ได้รับจากการทำวิจัยชุมชน
3	การจัดการความรู้ให้เป็นระบบ	ก.พ. 60	เอกสารสรุปความรู้ตามประเด็นความรู้	มีเอกสารสรุปความรู้ครบถ้วนตามประเด็นที่	-	คณะกรรมการวิชาการ	มีเอกสารเผยแพร่การจัดการความรู้ ประจำปี

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
	-สรุปความรู้เรื่องการทำวิจัยชุมชน			กำหนด			การศึกษา 2560 เรื่ององค์ความรู้ด้านการวิจัย : การวิจัยที่เน้นชุมชน
4	การประมวลและกลั่นกรองความรู้ -พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำเอกสารสรุปความรู้	ก.พ. 60	-ผู้เชี่ยวชาญที่ถ่ายทอดองค์ความรู้มีการพิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้ก่อนจัดทำเอกสารสรุปความรู้ -เล่มเอกสารสรุปความรู้	-ผู้เชี่ยวชาญที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ทุกท่านได้พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้ก่อนจัดทำเอกสารสรุปความรู้ -เล่มเอกสารสรุปความรู้จำนวน 1 เล่ม	-	คณะกรรมการวิชาการ	-ผู้เชี่ยวชาญที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ทุกท่านได้พิจารณาเนื้อหาความถูกต้องขององค์ความรู้ก่อนจัดทำเอกสารสรุปความรู้ -มีเล่มเอกสารสรุปความรู้ ประจำปีการศึกษา 2560 เรื่ององค์ความรู้ด้านการวิจัย : การวิจัยที่เน้นชุมชน
5	การเข้าถึงความรู้ -เผยแพร่องค์ความรู้ขององค์กรผ่านเล่มเอกสาร	ก.พ. 60	มีการเผยแพร่องค์ความรู้ขององค์กรผ่านเล่มเอกสารสรุปความรู้	มีวาระในการประชุมคณาจารย์เพื่อแจ้งให้คณาจารย์ได้รับทราบถึง	-	คณะกรรมการวิชาการ	-เผยแพร่องค์ความรู้ขององค์กรผ่านเล่มเอกสารสรุปความรู้

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
	สรุปความรู้			ช่องทางในการเข้าถึง ความรู้			-แจ้งให้คณาจารย์ได้รับ ทราบถึงช่องทางในการ เข้าถึงความรู้ในการ ประชุมคณาจารย์
6	การแบ่งปันแลกเปลี่ยน ความรู้ -จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้เพื่อแบ่งปัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ด้านการวิจัย : การวิจัย ที่เน้นชุมชน แก่ คณาจารย์ที่สนใจ	ก.พ.-มี.ค. 60	มีกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ให้กับบุคลากรใน คณะฯ	อย่างน้อย 1 ครั้ง	-	คณะกรรมการ วิชาการ	จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ให้กับบุคลากร ภายในคณะฯ จำนวน 1 ครั้ง
7	การเรียนรู้ -ติดตามการนำความรู้ที่ ได้รับไปใช้ประโยชน์	เม.ย. 60	การนำความรู้ที่ได้รับไป ใช้ประโยชน์ในด้านการ ทำวิจัยที่เน้นชุมชน	ผู้เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปใช้ประโยชน์ในด้าน การทำวิจัยที่เน้นชุมชน ในระดับมาก คือ 3.51	-	คณะกรรมการ วิชาการ	ผู้เข้าร่วมโครงการฯ สามารถนำความรู้ที่ ได้รับไปใช้ประโยชน์ใน ด้านการทำวิจัยที่เน้น ชุมชนในระดับมาก คือ

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
				จากคะแนนเต็ม 5			3.51 จากคะแนนเต็ม 5